អញ់ស៊ែ ជ្រៀម

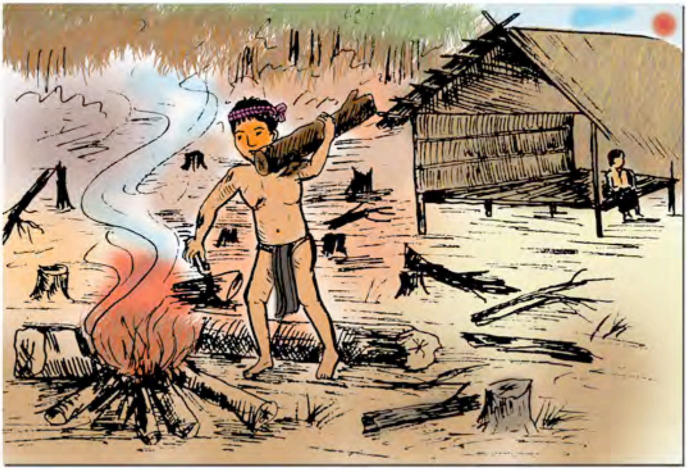

រឿងនិទានការកាប់ចំការ

និទានដោយ : លោក តាញូវ

រៀបរៀងដោយ : លោក បេច យេក

រូបភាពដោយ : លោក សុភាព

សាគ់ ប៉ាន់ ដា ទី ខាប់ខួ ម៉ោញ ទី គន ពៀរ ដូវ កាម៉ាក៉ ដោះ ។ បក់ អុះ ពូ ណោះ សិច ទ្រឹត អ៊ែ អ្វៃ ជ្រៀម ពឹង មុ៊ីរ ។ បក់ មុ៊ី ពូ សិច តាម៉ផោត អ៊ែអ្វៃ ហះ ប៉ើក តះ អន់ទរ ឡាប អំហ្មេញ តះ អន់ទរ ឡាប អំហ្មេញ ។ ប៉ាគ់ កាង៉ាច ទ្រឹត កា ឡាច់ ឡឹង អន់តិគ៉ មុ៊ីរ ហុំ ដាគ់ សាំប្លាច់ ។ តាម៉ផោត អ្វៃ ទឹប បឹគ អំហ្មេញ នីណោះ៉ ហាង ។ បគ៉ អន់ឌែ ទឹល ប៉ាគ់ ហី កាង៉ាច មុ៊ី អ៊ែ វ៉ះ ផា៖ ពឹ ទ្រឹត អ្វូ ទី ជ្រៀម អុះ អ៊ែ ដាវ់ អា ដឹង អាញ់ អ្វៃ ជ្រៀម ។ ទ្រឹត ផា៖ អ្វូ ទី អុះ ពឹ អ៊ែ ណោះ ហាង អ្វូ ជ្រៀម ។ អ៊ែ កាប បើ តាន៉ ឡុច ផាឌី មុ៊ី អ៊ែ តើល ផា ៖ ជែ សឿ ពឹ ! ផា អ៊ែ ជ្រៀម ញ៉ា ឡាកោ អ៊ែ ជែ បឹគ ឡាក់កា អាញ់ ។ ពឹ អន់ឌែ ផា ៖ ដាគ់ កេះ ទឹល នីណោះ៉ ។

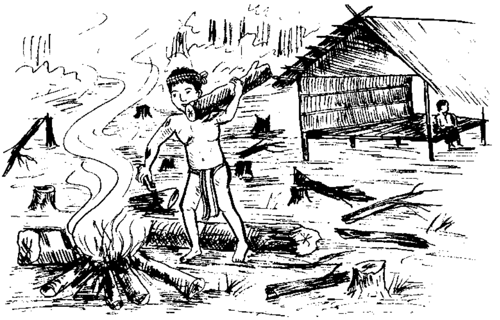

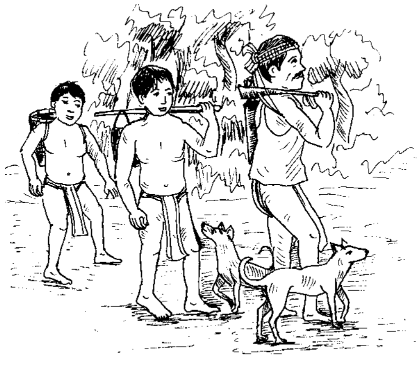

ម៉ោញ ដារ់ ពៀរ ដារ់ ឡឹង ណោះ ពឹ អ៊ែ ជៀក ចាក សូ ណាំង តាគត ។ ពឹ អ៊ែ លូ ម៊ុ អ៊ែ ចាក អន់ឌូ ទ្រឹត ណោះ ចាក ប៉ាអាច ។ ផាឌី សូ ក្វាល់ តាគត « ហើះ ! ហើះ ! » ទ្រឹត អើ អឺ ពឹ ! អា តាគត ពឹ អ៊ែ អំប៉ញ់ តុ ចំ ? អ៊ែ វ៉ះ ផា៖ តុ កង់ ជែ អ្យក់ ជែ អ្យក់ ។ ចាក ឡាំ ណាគ្វ ផាឌី សូ ក្វាល់ ណាគ្វ «ហើះ ! ហើះ ! » អ៊ែ ឡាំ ហៃ ប៉ប័ តុ ប៉្វេះ អើ កាអ៊ែ អឺ ពឹ ! អា អ៊ែ ។ ពឹ អ៊ែ ណោះ កា អំប៉ញ់ ផា៖ តុ ចំ ? អ៊ែ វ៉ះ ផា៖ តុ ប៉្វេះ ។ ពឹ អ៊ែ ផា ៖ ជែ អ្យក់ ជែ អ្យក់ ។ ចាក ឡាំ ណាគ្វ សូ ក្វាល់ ណាគ្វ ប៉ប័ តុ ព្លូ អើ កាអ៊ែ ណាគ្វ អឺ ពឹ ! អា អ៊ែ ។ ពឹ អ៊ែ អំប៉ញ់ ៖ តុ ចំ តុ ចំ ? អ៊ែ ផា ៖ តុ ព្លូ ។ ពឹ អ៊ែ ផា៖ ជែ អ្យក់ អ្វៃ ថិ ។ ចាក ឡាំ ណាគ្វ ប៉ាត័ះ ណាគ្វ សូ ក្វាល់ «ហើះ ! ហើះ ! » អើ កាអ៊ែ អឺ ពឹ ! អា អ៊ែ » ពឹ អ៊ែ អំប៉ញ់៖ តុ ចំ ? តុ ចំ ? អ៊ែ ផា ៖ តុ សានង ។ ជែ អ្យក់ ជែ អ្យក់ អ្វៃ ថិ » ។ ចាក ឡាំ ណាគ្វ សូ ក្វាល់ តាគត ណាគ្វ តឹស តុ វែវ អើ កាអ៊ែ អឺ ពឹ ! អា អ៊ែ ។ ពឹ អ៊ែ អំប៉ញ់ ៖ តឹស តុ ចំ ? អ៊ែ ផា តុ វែវ ។ ជែ អ្យក់ ជែ អ្យក់ អ៊ែ អ្វៃ ថិ ។

ចាក ឡាំ ឡឹង ណោះ ណាគ្រ ផាឌី សូ ក្វាល់ ណាគ្រ អុះ ណោះ ឡាំ ហៃ ណាគ្រ ប៉ប័ តីស តុ ពុង អើ កាអ៊ែ អឺ ពឹ ! អា អ៊ែ ។ ពឹ អ៊ែ អំប៉ញ់ ៖ តីស តុ ចំ ? អ៊ែ រះ ផា៖ តុ ពុង ។ ពឹ អ៊ែ ផា ៖ អ្យក់ ហាង តុ ណោះ អ្យក់ ហាង ។ កាតាំង ពឹ អ៊ែ ផា នីណោះ៎ អ៊ែ កាតាឃ៉ុប កំបូល ក្យាំង តាគត ណោះ តឹល អន់តឹល ផាឌី តាគត អូស ហាវ អ៊ែ ទឹល ពឹង ក្យង់ ជ្រី ។ ទ្រឹត ផា នីចម័ ចឹង អ្លុ ប្រ៉គ័ ទី កា តាគត អា ពឹ ? ពឹ អ៊ែ ផា ៖ អឹស កោះ ប៉ាឡ្សិ អ៊ែ ប៉ាគ់ តេះ អា ។ ឡៃង ណោះ អ៊ែ កា កោះ ប៉ាឡ្សិ ជីរ តាគត ណោះ ប៉ាគ់ តេះ តាទិច ។ បគ័ ទី តាគត កេះ ពឹ អ៊ែ ផា៖ អ្យគ័ គន ញ៉ឹន អ្លាត អឹស ហាង ញ៉ឹន ឡៀយ អឹស ហាង ប្រ៉គ័ ញ៉ា កា អឹស ប៉ាឈ្យូស កាជឺល ប៉ាឈ្យូស កាតូល័ អូ រ៉ាប់ ពឹ អូ រ៉ាប់ មៃ៉គ អន់តគ់ ប៉ាតោ ប្រ៊ុី ប្រ៉គ័ ង៉ារ ប្រ៊ុី ប្រ៉គ័ ដោរ ។

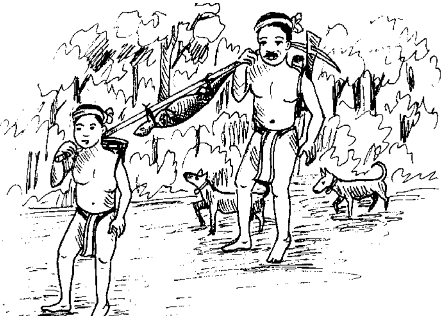

ទ្រឹត ញ៉ាំ អន់ដើរ កាប អន់ដើរ ផា ៖ អឺ ពឺ អាញ់ ឡា ក្លេះ ប្រ៉ក័ ម៉ិរ ក្លេះ ប្រ៉ក័ ង៉ារ ណោះ ញ៉ា ត្រគ់ អីស អ្លាត អាញ់ នីអៀ ? ពឺ អ៊ែ ផា៖ អ្លាត ហាង ខង អីស កាជីល តាឡាម័ ខ ញ៉ា ត្រគ់ អីស ស្មិ អ្វៃ ប៉ិ កាញ់ រ៉ាណាញ់ អន់ទរ ហះ ប៉ើក អ្វូ ឃឹត ជ្រៀម អ្វូ ឃឹត ស៊ុះ ប៉ោយ តង័ ម៉ិ អីស ? អា ម៉ាគ់ អីស ចឹង អ្លុ អន់តគ់ ប៉ែត ។ ឡៃង ណោះ អន់ខែ ពឺ គន ណោះ កា សឹត រ៉ាង៉ាប់ ។ រ៉ាវ៉ាថ់ អន់ខែ ចាក ទ្រឹត ផា៖ អឺ ពឺ ! យ៉ះ័ អ្វូ ប៉ិច យ៉ះ័ អ្វូ ចៃ អ្លាត ហះ តេះ អ្លាត ហះ តាម ញ៉ា ប៉ាឡៃ ! ញ៉ា អ្លាត ពឹង ក្យង់ អ៊្លង ក្យង់ ភង នីអៀ ទ្រង ចំ ឡូគ អាញ់ ចឹង ជីរ ? រ៉ះ កា តោ័ ហះ អា ហាង អាញ់ អា ។ ហៃ ឡាំ ប្លៃង កា ចឹង ម៉ាំង កេះ អ៊ែ ចឹង ជីរ កា អ្វូ អ្លុ ញ៉ាុំ កាអ៊ែ ផាឌី ឡាង៉ោយ ម៉ាត់ ប៉ិច តែប យបៗ តែប កាអ៊ែ ។

ផាឌី អ៊ែ អំបោ៉ ប៉ប័ វគ័ ប៊ិក កាត័យ រ៉ះ កាអ៊ែ ផា ៖ «ញ៉ៅ ចឹង សាណឹង កា ណោះ សោ ! អឹស ម៉ន់ ប្រ៊ុី សែម ឡ្ញាំ ចោះប្លៃ៉ ជ្រី អា ។ ចោះ ផឹគ កេះ កាម៉ាំង អន់ឌែ ចឹង ដំ ពឹង តើម ជ្រី អា ហាង ទឹល នីណោះ័ អឹស អ្យក់ កាស៊ែ រ៉ុប កត់ សែម រ៉ាតីស រ៉ាតីស កេះណោះ កត់ កាតត់ អន់ឌូ លូ អឹស ម៉ាគ់ អន់ឌែ បោ៉ក ជឹវ អឹស ប៉ាគ់ តេះ » ។ ផាឌី សាទឹវ ព្រឹត អ៊ែ ផា៖ « អូ នីណោះ័ វេ ! » ផាឌី ម៉ន់ កាអ៊ែ តាទិច « ប៊ុះ វ៉ក ផា សាត អាញ៉ុ គន ប្រ៉ះ័ ឡ្ញាហាង គន យ៉ាង សាឡ្ញាច់ គន ថាច់ តាម៉ុង គន ជួង កាម៉ុឹត អន់ សែម ជួង សែម ក្រឹង សែម រ៉ុំងក្យាំង លូ សែម អន់ទៀគៗ ប៉ុច ឡ្ញាំ ហៃ ប៉ុច ឡ្ញាំ ចោះ ឡ្ញាំ បង់ ប្លៃ៉ ជ្រី អា ប្រហប់ ប្រហប់ » ។

ទ្បៀង ណោះ អំផុង កាំហ្វល់ អំផុង ប៉ាគឹម អំផុង សែម ជួង សែម រាំងក្យាំង កា ពឹះ ចោះ ពឹះ ដំ ប្រាប់ ប្រាប់ តាទិច ហាង ។ ផាឌី អ៊ែ រ៉ុប កត់ រ៉ុប កត់ កាអ៊ែ លូ កាស៊ែ កេះណោះ អ៊ែ អ្យក់ កាស៊ែ កត់ តាំ ឡាកោ អ៊ែ ។ បគ័ កត់ សែម កត់ ញ៉ា កេះ អ៊ែ ឃឹត ផា៖ ព្រី ប៉ាគ់ ចំ អាញ់ ចឹង អ្វៃ ទៀក ប៉ាគ់ ចំ អាញ់ ចឹង អ្វៃ ?ម៉ាគ់ ចឹង ចាំងហាឃ្គ ឡឹង ពី ចាំងហាឃ្គ ឡឹង ម៉ី តាឡាម័ អន់ខៃ អូ ចៃ តាឡាម័ អន់ខៃ អូ ណើស កា អាញ់ ? ផាឌី តារ កាំលឺ អ៊ែ ផា៖ ពិ ហារ ប៉ាគ់ ព្រី ចាន់ តាណះ តេះ អញ់សុះ តេះ ប្រ៊ួស ឡាវៃ តោ ។

សៃម កា ប៉ាវ់ ឡាំ ប៉ាគ់ ព្រី ណោះ ។ ពីត កាអ៊ែ សៃម ណោះ ប៉ុង ប៉ុង ប៉ុង អ្វា៍ ហោប ឡាហោប ហោប ឡាហោប សៃម ផា៖ «ហា ចំ ចឹង ឡើះ ពឹ តាំងឡា ម៉ៃគ តាំងឡា ? អ៊ែ ផា៖ ពិ ឡើះ ប៉ាគ់ ព្រី ចាន់ តាណោះ តេះ អញ់សុះ តោ ។ ផាឌី ប៉ាវ់ ឡាំ ណាវ្គ ហោប ឡាហោប ហោប ឡាហោប ។ ប៉ាវ់ តុត ក្លេះ៍ កេ៊ះ អ្វៃ បើ ទឹល សៃម កា ឃឹត ចឹង ឡើះ ផាឌី ទ្រឹត ពីត កាប្លាប អន់ឌែ ប៉ុង ប៉ុង ប៉ុង ប៉ុង អ្វា៍ ហោប ឡាហោប ហោប ឡាហោប សៃម កា ប៉ាវ់ ហាវ ណាវ្គ ។ ប៉ាវ់ ទី ចាំងហាយ្គ ឡឹង ណោះ សៃម កា អំប៉ញ់ ណាវ្គ៖ «ប៉ាគ់ ចំ ចឹង ឡើះ ពឹ តាំងឡា ម៉ៃគ តាំងឡា ? » អ៊ែ ផា៖ ពិ ឡើះ ប៉ាគ់ ព្រី ចាន់ តាណោះ ព្រី តេះ អញ់សុះ ព្រី ប្រ៉ូស ឡាវែ តោ ។ ប៉ាវ់ កា អន់ឌែ ផាឌី ទឹល ប៉ាគ់ ព្រី ចាន់ តាណោះ ព្រី តេះ អញ់សុះ ព្រី ប្រ៉ូស ឡាវែ ឡើះ កាអ៊ែ ហា ណោះ ហាង ។

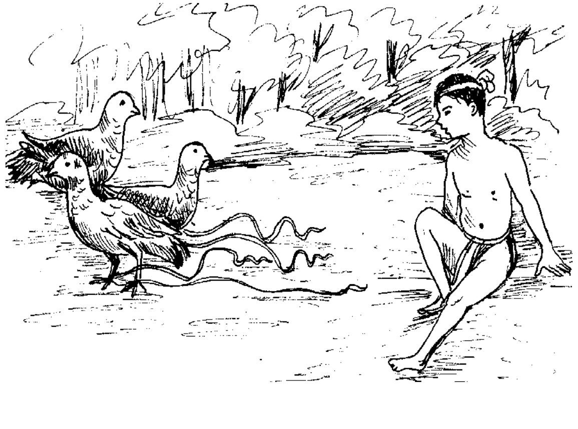

ទ្រឹត ផា៖ បះ នីចម័ ចឹង ទី អុញ ពុះ សៃម អា ? ចៃគ ឡាំ វ៉ាថ់ អ៊ែ កា ឡាឃុិត កាខាក់ ឡៃង ណោះ ញុាំ កាអ៊ែ កាស តេះ កាស តាម ផាឱ ឡាង៉ោយ ម៉ាត់ បុិច តៃប យបៗ តៃប កាអ៊ែ ផាឱ អំប៉ោ ប៉ប័ វគ័ ប៊ិក កាតយ័ វ៉ះ កាអ៊ែ ផា៖ «ញ៉ា សានឹង កា អុញ សោ ! អីស ឃ្វៃរ ប៉ាអូ កូត័ លូ គួប អ៊ែ ទី ហាង អុញ កាអីស ។ ឡៃង ណោះ អ៊ែ សាទឹរ ព្រឹត ឃ្វៃរ កាអ៊ែ ប៉ាអូ កូត័ ផាឱ កើត អុញ ។ ណោះ ហាង ពិន អ្លុ កូត័ អុញ ឡឹង ប៉ាអូ សាលៀវ ទឹល កិញអៀ ។ អ៊ែ ពុះ តាទៀង សៃម ណោះ ឡាច់ ប៉ុង បោ ប៉ាអាំ ខាក់ ផាឱ វគ័ ពូត កាត្រី កាតាំង បោ ប៉ាអាំ អ៊ែ កា ឡាំ បុំងអ្យូគ ទ្រឹត ។ ពូត កាត្រី កាប ផា៖ « ពូត ពូត កាត្រី កាត្រី គ្វី គន ប៉ាណូស អ្វៃ ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ឌៃន សាក ឡាសាក សាំងអ្យាក គន ប៉ាណូស អ្វៃ ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ឌៃន តឹល អន់តឹល តឹល អន់តឹល » ។

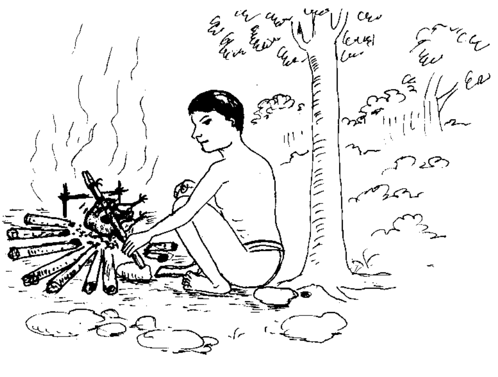

ទ្រឹត ផា៖ យើយ ! ញ៉ា តេះ ណោះ ហះ ? ហៃ តែង សាម៉ា អ្វូ ប៉ប័ កាលែង ហៃ តែង សាំងអៀា កា អ្វូ ប៉ប័ ដេល ។ អ៊ែ សា សៃម អន់ដើរ កាលែង ហៃ កាណាគ័ តេះ ណោះ អន់ដើរ ។ ពូត កាត្រី ណោះ តេះ ណាគ្វ ៖ « ពូត ពូត កាត្រី កាត្រី គ្វី គន ប៉ាណូស អ្វៃ ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ឌែន សាក ឡាសាក សាំងអ្យាក គន ប៉ាណូស អ្វៃ ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ឌែន តឹល អន់តឹល តឹល អន់តឹល» ពូត កាត្រី ណោះ ឡាំ ចាំ ក្យាម័ ចាំ ក្យាម័ ទ្រឹត កា សាតាក់ ប៉រឡូវ ប៉រអច់ បគ័ ទិ សាង៉ុំ ប៉ក់ កាអ៊ែ ចាក្រើ ។ បះ នីចម័ ចឹង កេះ អា ? ឡៃង ណោះ ម៉ុត តៃប កាអ៊ែ សានៃង តើម អ្លុង ។

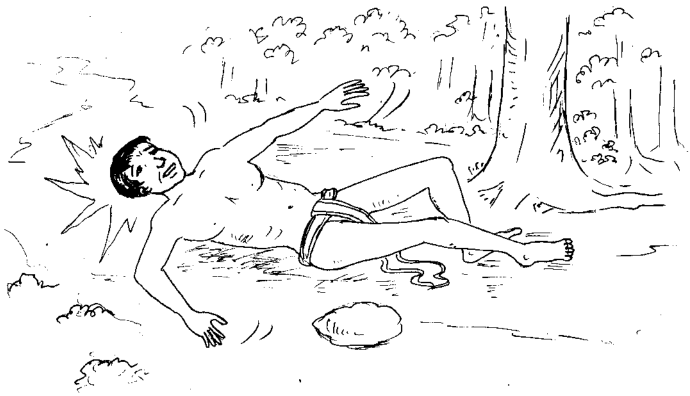

ផាឌី អំប៉ោ វគ៌ ប៊ិក កាត៌យ វ៉ះ កាអ៊ែ ណាគ្គ « ញ៉ា ចឹង អ្យូគ កា ពូត កាត្រី ណោះ សោ អីស ប្រ៊ី រយ៊ាំង សឹត អ្យក់ សាណាស អ្យក់ ជប អ្យក់ ពែល ពឹ អីស ប៉ាគ់ ហី តោ ម៉ាគ់ អីស សីរ ទ្បូះ ។ កេះណោះ អីស តាទៀង សែម ហះ ពឹរ ទ្បូះ ផា ពូត កាត្រី ទ្បាំ សា អីស សាគែប តាប្លោះ អ៊ែ លូ សាណាស ណោះ៌ ម៉ាគ់ អ៊ែ អន់ ញ៉ាវ៉ាក់ ញ៉ារ៊ីរ អ៊ែ កា អីស » ។ ប៉ាគ់ អ៊ែ សាទឹរ កាំលឹ អ៊ែ ផា ៖ អូ នីណោះ៌ អាញ់ អំប៉ោ ពូ វ៉ះ កា អាញ់ ម៊ាំង ពែ វេ ទ្បៃង ណោះ អើ កាអ៊ែ រយ៊ាំង ៖ អឺ រយ៊ាំង ប៉ាគ់ អា អាញ់ វ៉ះ កា អីស ប៉ែត ។ រយ៊ាំង ផា ៖ ញ៉ា អីស ចឹង ប្រ៉គ៌ កា អាញ់ ?

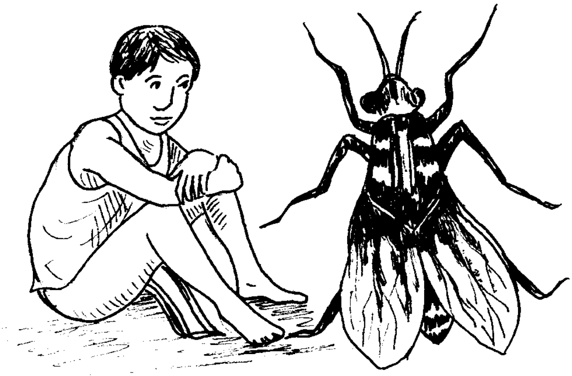

ទ្រឹត ផា៖ អាញ់ ប្រ៉ុ អឹស សឹត អ្យក់ សាណាស ជប ពែល ពឹ អាញ់ ប៉ាត់ ហី តោ កា អាញ់ ម៉ាត់ អាញ់ អន់ កាតេះ សៃម ប៉ាតឹម កាអឹស ។ រឃេរ៉ាំង ផា៖ ដឹង ណោះ ហាង ប ? ទ្រឹត ផា៖ ហើគ ដឹង ណោះ ហាង ។ ឡៃង ណោះ រឃេរ៉ាំង កា សឹត អ្យក់ តាទិច ប្រ៉ង់ កឃេៗ ទឹល ប៉ាត់ តោ អ៊ែ អ្យក់ ជប ពែល លូ សាណាស កេះណោះ ឡាំ ជឹន កា ទ្រឹត ។ ទ្រឹត កា អន់ កាតេះ ប៉ាតឹម កាអ៊ែ នីទៅ ដេល ។ ឡៃង ឡឹង ណោះ ទ្រឹត កា សឹរ ឡូះ ដាត់ គឹបៗ កេះណោះ អ៊ែ តាទៀង សៃម ហះ ពឹរ ឡូះ ។

ផាឱ ម៉ោញទ្រ ឡើង ណោះ ពូថ កាត្រី កា ឡាំ បុាំងអ្យូគ អ៊ែ ណាគ្វ « ពូត ពូត កាត្រី កាត្រី គ្វី គន ប៉ាណូស អ្វៃ ម៉ោញ ដូវ អ្វៃ ម៉ោញ ខែន សាក ឡាសាក សាំងអ្យាក គន ប៉ាណូស តឹល អន់តឹល » ពូត កាត្រី ឡាំ ចាំ ក្យាម័ ចាំ ក្យាម័ ប៉ប័ នីណោះ័ ទ្រឹត កា សាតាក់ ម៉ុត អ្វៃ កាណុាង ឡូះ ។ ពូត កាត្រី បុាំងអ្យូគ ទ្រឹត នីណោះ័ លើយ ។ ចាក កាអ៊ែ រ៉ាយែង រ៉ាយ៉ឹង រ៉ាយែង រ៉ាយ៉ឹង តាប្ល៉ោះ តឹស តុ ប្លៃ៉ ប្ល៉ល់ ។ បត័ ប៉ប័ សៃម ទ្រឹត តាទៀង ពឹង អុញ ពូត កាត្រី ហៃ ឡាលែ ឡាលោ ឡៃង ណោះ អ៊ែ អ្យក់ សា ។ ពូថ កាត្រី ង៉ត កា សា សៃម អូ អ្លុ អន់តគ់ កា តាប្ល៉ោះ អ៊ែ ឡិ ម៉ុត កាណុាង គ្រោម ឡូះ ។ ទ្រឹត ប៉ប័ តាប្ល៉ោះ ពូថ កាត្រី ឡិ ម៉ុត កាណុាង ឡូះ ផាឱ អ៊ែ សាគែប លូ សាណាស យឹប រ៉ើក រ៉ារ៉ើក ។ ពូថ កាត្រី អំប៉ញ់ ផា៖ ពឿ អា សាម៉ាង័ ? ទ្រឹត តើល ផា៖ អូ ត្រគ់ ។
ពឿ អា តាវៀត ? អូ ត្រគ់ ។ ពឿ អា កានយ ? អូ ត្រគ់ ។

ពឿ អា ណាកើត ? អូ ត្រគ់ ។ ពឿ អា ណាអឹន ? អូ ត្រគ់ ។ ពឿ អា ទ្រឹត ? ណោះ ដោច ចឹង ត្រគ់ ប៉ែត ។ ពូថ កាត្រី ផា៖ ហឺ ! សោ ដក់កា អីស ជែ ប៉ាន់តោ៍ អាញ់ ស៊ីង កា អីស កាតាម ។ ទ្រឹត ផា៖ « អូ ចៃ អុះ ញ៉ា ត្រគ់ អីស ប៉ុច ប៉ាំងអ្យូគ កា អាញ់ ដក់កា អាញ់ អ្វៃ ម៉ោញ ដូវ អ្វៃ ម៉ោញខែន ពឹ អ្លាត ម៉ែគ អ្លត ? ។ ពូត កាត្រី ផា៖ ហឺ សោ ! អាញ់ ប៉់រ ទ្បោម ទ្បា អីស សោ តាល្ហួម កា អាញ់ យច កេះ ។ ទ្រឹត អំប៉ញ់ ផា៖ ផា អាញ់ អូ ប៉ាន់តោ៍ អីស កាណាគ៍ ញ៉ា អីស ចឹង អន់ កា អាញ់ ? ពូត កាត្រី ផា៖ អាញ់ ចឹង អន់ ញ៉ាវ៉ាក់ ញ៉ារ៉ុរ អាញ់ កា អីស ។

ទ្រឹត ផា៖ អីស អន់ ណោះ ដោច អាញ់ ចឹង ចៃ ប៉ែត ។
ពូថ កាត្រី កា ប្រ៉ុី រយវ៉ាំង សឹត អ្យក់ ព្រឹង ប៉ាគ់ ហី ។ ឡាំ
ហាង រយវ៉ាំង ណោះ ប្រ៉េង ខែៗ អ្យក់ កាអ៊ែ ប៉្យប ចាំងខុត គ្វី
សឹត ព្រឹង តីស រ៉ុីរ ឡាច់ ប៉ាណូស កាជក ប៉ាណូស កាជែល
ប្លេល ម៉ូះ ប្លេល ម៉ាត់ ។ កាប៉ូវ ប៉ាក់ អង់តែ សាតែ ប៉ាក់
កានៀង អ្យិរ ឡា វែងម៉ាស ប៉ាក់ ត្រុយ ។ ទ្រឹត ផា៖ ហ៊ឹះ !
អាញ់ អូ ចៃ អុះ អាញ់ ប៉ិចប៉ាន់តៅ អីស អា ហាង ។ អាញ់
អ្វៃ ថុក ញ៉ាក ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ខែន ខ ញ៉ា ត្រគ់ អីស ឡាំ
ប៉ុាំងអ្យុគ អាញ់ រ៉ាណាញ់ រ៉ាណាគ់ ប៉ិច កា ឡាំ ប៉ាង៉ាត៍ ឡាំ
ប៉ាឡឹង អាញ់ ។ ពូត កាត្រី ផា៖ ហី សោ ! ជែ កាប នីណោះ៍
សោ អាញ់ ចឹង អន់ ញ៉ាវ៉ាក់ ញ៉ារ៉ុីរ ម៉ោញ ណាគ្ន ។
ទ្រឹត ផា ៖ ផា ណោះ៍ ញ៉ា បើ ឡាំ អ្យក់ ។ ពូត កាត្រី កា ប្រ៉ុី
រយវ៉ាំង សឹត អ្យក់ ព្រឹង ចិ ណាគ្ន កេះណោះ រ៉ុីរ កាអ៊ែ ឡាច់
ប៉ាណូស ដាគ់ ប៉ាណូស ឡាយ៉ាម៍ កាប៉ូវ ក្វិល អង់តែ សាតែ
ក្វិល កានៀង អ្យិរ ឡាវែងម៉ាស កា ផះ កាទត ត្រុយ ។
ទ្រឹត ផា៖ អ៊ែ អា ដោច អាញ់ ចឹង ចៃ ប៉ែត ។

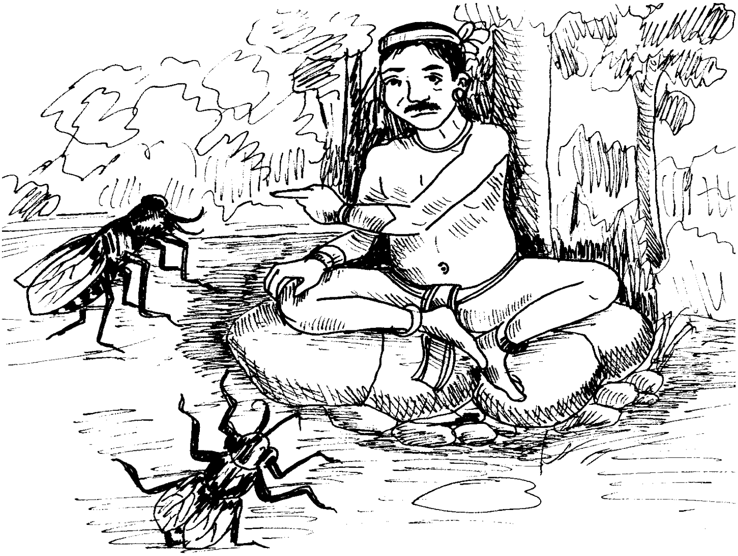

អ្យគ៍ ទឹល អីស ស៊ីង កេះ អា ទឹល រ៉ាំងហាវ គន តាណោ សោ តាណ្ហូ អាញ់ យ៉ាង៍ តោ អីស ជែ ប្រ៉ែគ៍ ដែស នីអៀ ណាគ្គ ! ផា អីស ប្រ៉ែគ៍ នីអៀ ណាគ្គ អាញ់ ប៉ាន់តោ៉ អីស ឡ្ហូត ។ ពូត កាត្រី ផា ៖ ផា អាញ់ ប្រ៉ែគ៍ នីណោះ៍ ណាគ្គ អីស ប៉ាន់តោ៍ អាញ់ កា តាម សោ ។

ខ្ញែង ឡ្ហឹង ណោះ ទ្រឹត សាន់តប់ ត្រាង កេះ ហី សាន់តប់ ឡ្ហាំប៉ុ កេះ រ៉ោង ថវ់ សីង ៗ រ៉ាហីង ប្ហី ៗ ។ កេះណោះ វ៉ុរ ឡ្ហាច់ កាអ៊ែ ប៉ាណ្ហូស ឡ្ហឹង ញ៉ោវ៉ាក់ ញ៉ោវ៉ុរ ណោះ ។ អ៊ែ ផា ៖ ឡ្ហាច់ គន សោ ឡ្ហាច់ ៗ ។

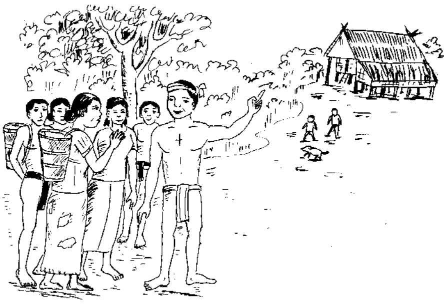

កាណាត់ ឡើង ញ៉ាវ៉ាក់ ញ៉ារ៉ុវ ណោះ កា ឡាច់ តាទិច ហាង កាតឹក កាគួរ សោៗ អវ់ៗ អំផុង ប៉ាណូស អំផុង កាប៉ូវ អំផុង រ៉ក់ អំផុង សាតែ អំផុង អរ៉ិវ ....។ បក់ ណោះ ផា ៖ តោ ហី អាញ់ ! បក់ អា ផា តោ ហី អាញ់ ។ ម៉ុត កា អន់ឌែ ប្លិប ប្លប់ ប្លិប ប្លប់ ហី ពឿ ហី អ៊ែ ហាង ។ កេះណោះ អន់ឌែ អៃត ស្រោច ជ្រឹម ឡាពុំ ស្រុក រ៉ត កាតឹក កាគួរ ។ ទុញ មាំង ក្លាំងដាវ់ ឡើង ណោះ ទ្រឹត កា ប៉ាច្រោយ ទុក តឹម អង់កក់ សាតែ តាំងលែង កេះណោះ ម៉ន់ អន់ សាតែ ណោះ ចាក ទឹលប៉ាត់ ស្រុក ពី ម៉ែត អ៊ែ ។

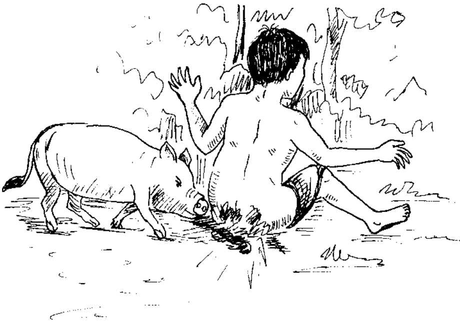

សាតែ ណោះ កា ចាក
តាទិច ផាឌី ទឹល ប៉ាត់
ស្រុក ណោះ ពី អ៊ែ
ត្រត់ ផះ អ្វៃ អឺត វ៉ាច់
សាតែ កា ឡាំ កេីះ
ពី អ៊ែ ប៉ក់ ចូលហូល ចូលប្រ៉ង ។ អ៊ែ ផា៖ យើយ !
សាតែ ពឿ ឡាំ កេីះ អាញ់ អឺត វ៉ាច់ អា ? ម៉ៃ តឹស សាតែ
ពូ អា ។ ទ្យៃង ណោះ អ៊ែ កា ប៉ាន់តាន សឹត ប៉ាត់ ហី
រ៉ះ លូ កាម៉ាញ់ អ៊ែ ។ អ៊ែ ផា៖ យើយ ! ម៉ាបត់ អ្ល កា សាតែ
ពឿ ហាង ឡាំ កេីះ អាញ់ អ្វៃ អឺតវ៉ាច់ ប៉ាត់ តោ អំពែ ? ដាត់
តឹស តង់ ខាក់ សាតែ ពូ ណោះ ពិ ពិន ពួយ ផៃត អ៊្វីយ
ស្រុក ពូ ណោះ ទី ប៉ូ ទី ពៀ ម៉ាត់ ពិន ប៉រ់ ។ កាម៉ាញ់ អ៊ែ
ផា ៖ ពិ អ៊ែតះ័ ។ ទ្យៃង ណោះ ចាក កា អន់ឌែ ផាឌី
ទឹល ប៉ាត់ ណោះ ហៃ
សាតែ ណោះ តិង អ្វូ
ប៉ប័ ប៉ប័ ដឹង តុក ប្រហុង
រ៉ាប្លក ពួយ ទ្រង អ៊ែ
ចាក។ អន់ឌែ កា ចាក
ពួយ ទុក ប្រហុង ណោះ
ហាង ។

ចាក កា អន់ខែ ផាឌី ទឹល ជ្រឹម ស្រុក ពូ ណោះ ។ អន់ខែ កាតាំង មួត ពៀ រ៉ាពូ ពៀ រ៉ាកាំង ហុំ រ៉ះ សារ ម៉ើត រ៉ះ សារ ឃម សោ ៗ អរ់ ៗ   អន់ខែ កា អំប៉ញ់ ផា ៖ កំ ញ៉ា ដាត់ ម៉ុត តឹម ស្រុក អន់ដីស អា សោ ?

មួត ពៀ រ៉ាពូ ពៀ រ៉ាកាំង តើល ផា៖ « អ្លុហាង វត័ កូម័ ញឹន សឹត អំប៉ញ់ លូ ម៉ៃគ តាំងឡា ពី តាំងឡា ញឹន ហិ ។ កាតាំង មួត ណោះ ផា នីណោះ័ អន់ខែ កា អំប៉ញ់ ណាវ្គ៖ ពឿ សិច ម៉ៃគ តាំងឡា ពី តាំងឡា អន់ដីស ណោះ សោ ? មួត ពៀ រ៉ាពូ ពៀ រ៉ាកាំង រ៉ះ ផា ៖ «ទ្រឹត តះ អន់ទរ » ។ អន់ខែ កាគឹន កាណុង ពុត ផា៖ ពឿ ចឹង ទី សិច « ទ្រឹត តះ អន់ទរ» ដឹង គន ពិន ពែ ហាង សិច នីណោះ័ អ៊ែ អៃ្វ រ៉ុស ប ...? ។ មួត ពៀ រ៉ាពូ ពៀ រ៉ាកាំង ណោះ កា សាតាក់ សឹត រ៉ះ លូ ទ្រឹត ប៉ាគ់ ស្រុក ។

អន់ឌែ ផា ៖ អឺ ពឺ តាំងឡា ម៉ែគ តាំងឡា អ្លុ កា អំហ៊្មយ ពឿ ហាង ហះ ទៀក តោ ហៃ ឡាំ ក្លោ អំប៉ែន អន់ទួប ប៉ាវ៉ាញ់ ! ហៃ ឡាំ កាម៉ាញ់ អន់តុក អញ់ជុ កាំប្រ៊ុល តុល តាយ គឹត ជួន ? អន់ឌែ អំប៉ញ់ លូ ញឹន អ្យូគ កា ស្រុក ពិន អា ទី កាណាំ ទី កាញ់ចាំង ណោះ ហាង ញឹន ហាវ វ៉ះ អា ពឺ តាំងឡា ម៉ែគ តាំងឡា ។ ទ្រឹត ផា៖ អ្យគ៍ អន់ដីស ឡាំ វ៉ះ កា អំហ៊្មយ ណោះ ផា អូ ទី កំ អុះ ប្រ៊ី អន់ឌែ ម៉ុត ប៉ាគ់ អា ម៉ាគ់ កើត ប្រ៉ះ៍ តាបះ អំប៉ៅ ហាវ អំរ៉ាញ ស្រុក ពិន អា ។

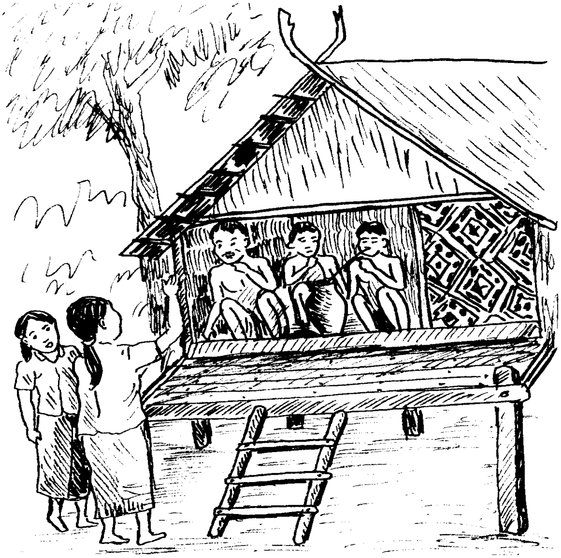

មួត ពៀ រ៉ាពូ ពៀ រ៉ាកាំង ណោះ ជីរ តាទិច ហាង ទឹល ប៉ាគ់ ទៀក អន់ឌែ ផា ៖ ដាគ់ ដេល វគ៍ ! ពឹ តាំងឡា ម៉ៃគ តាំងឡា ញ៊ើន ប្រ៊ី អន់ជីស ហាវ ប៉ាគ់ ហី តោ ។ ចាក ហាង កា អន់ឌែ រ៉ាយែង រ៉ាយ៉ុត ទឹល ប៉ាគ់ ស្រុក ទ្រឹត ផា៖ ពឹ ម៉ៃគ ដេល អា ពែ ! អាញ៉ សាមគ៍ កា ពូ អន់ទៀគ ។ ដាគ់ កេះ អន់ជីស ពឹះ ប៉ាគ់ អា នីអៀ ។ ឡៃង ណោះ ទ្រឹត កា ប្រ៊ី ទុច អ៊ែ ណោះ អោះ ពរ អោះ សាអ៊្លឹង អន់ កា ពឹ ម៉ៃគ អ៊ែ សង់ សា ។ មួត ទុច ណោះ អោះ ហាង កា អន់ឌែ រ៉ាដុក រ៉ាផាង កេះណោះ ប្រ៊ី មួត ណោះ៍ សង់ ។ បគ៍ កេះ សង់ កេះ សា ទ្រឹត កា ប្រ៊ី គន សោ អ៊ែ អោះ ទៀក តួះ តាពែ សៃ ពរ កា ពឹ ម៉ៃគ អ៊ែ ប៉ាគ់ រ៉ោង ។

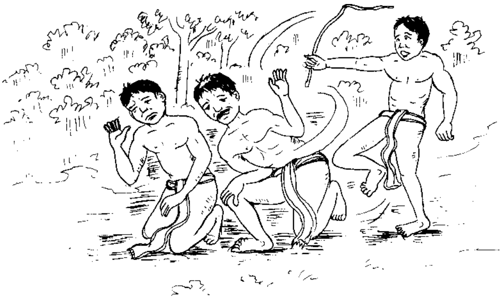

អៃត កា អន់ឌែ ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ទង មុ៉ត ម៉ោញ ដូវ ម៉ោញ ទង មុ៉ត កេះណោះ ទ្រឹត អន់ ពី អ៊ែ លូ មុី អ៊ែ អៃត តាតែ ទុក តាតែ ទៀក ។ បគ័ អន់ឌែ ប៉ាញឹល កេះ ទ្រឹត កា ពីត ចគ័ ពីត ថាត់ កេះណោះ កត់ ចគ់ អន់ឌែ ចៃគ តឹម វ៉ាវេះ អន់ទ្រុយ ។ វ៉ាវេះ អន់ទ្រុយ ណោះ កា សាតាក់ រ៉ូក័ អៀត រ៉ូក័ អ៊ៀង តោ័ កា អន់ឌែ វ៊ីវ៉ាច័ តឹម ព្រី ណោះ ហាង ។ ទ្បៀង ណោះ ទ្រឹត លូ មើគ អ៊ែ កា អ្វៃ វ៉គវែ លើយ ហាង ៕ ៚

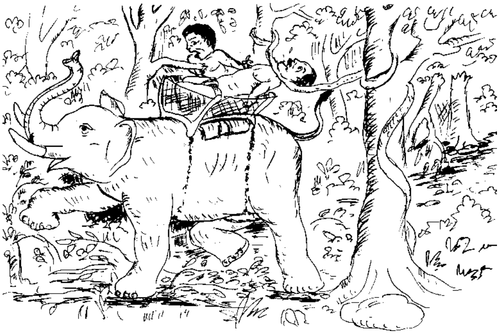

រឿងនិទាន ការកាប់ចំការ

១- កាលពីព្រេងនាយមានគ្រួសារមួយ មានកូនប្រុសពីរនាក់ មានមុខរបរធ្វើស្រែចំការចិញ្ចឹមជីវិត ។ បុរស ប្អូន ឈ្មោះ ទ្រឹត កំពុងរើឈើចេញពីចំការតែម្នាក់ឯង ។ ចំណែកបុរសជាបងឈ្មោះ តាម៉ផៅត នៅតែក្នុងខ្ទម ហើយលេងតែកូនប៉េង ។ ពេលលេងរួច គាត់យកធ្យូងមកលាបអោយខ្មៅពេញខ្លួនទាំងអស់ ដើម្បី រកកលល្បិច កុហកឪពុកថា៖ ខ្លួនជាអ្នកធ្វើការងារ ។

មុនពេលត្រឡប់ទៅផ្ទះ បុរសប្អូនងូតទឹកយ៉ាងស្អាត ឯបុរសជាបងទៅទាំងខ្លួនគគ្រិច ដោយមិនបានមុជទឹកទេ ។ ដល់ផ្ទះហើយបុរសជាបងបានប្រាប់ឪពុកថា៖ ថ្ងៃនេះ អាទ្រឹតវា មិនបានជួយរើចំការទេ ។ ទ្រឹតឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំទេជាអ្នករើចំការមិនមែនបងទេ ។ បុរសបងតប ៖ ពុកកុំជឿវាអោយសោះ បើសិនជាវាធ្វើការហេតុអ្វីបានជាខ្លួនវាមិនប្រលាក់ដូចខ្ញុំ ? បើអញ្ជឹងល្អហើយ (ឪពុកតប) ។

២- ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក បុរសជាឪពុក បាននាំពួកវាទៅបរបាញ់សត្វ នៅក្នុងព្រៃ ដោយមាននាំទាំងឆ្កែទៅជាមួយផង ។ ពេលទៅដល់ព្រៃ ឆ្កែបានព្រុះសត្វត្រកួតមួយធំប៉ុនកំភួនជើងឪពុកវា ថា តូចពេកមិនយកទេ ។

ដើរចូលទៅបន្តិចទៀត ស្អែកក៏ព្រះសត្វត្រកួតមួយទៀតប៉ុនភ្លៅ តែឪពុកវានៅតែថាតូចដដែល។ ពួកគេទាំងបីនាក់ បន្តដំណើរទៅមុខទៀត ក៏ព្រួស្វូរស្អែកព្រះទៀត ទ្រឹតក៏រត់ទៅមើលឃើញសត្វត្រកួត ហើយឪពុកក៏សួរថា៖ ត្រកួតធំ ឬតូច ? ទ្រឹតឆ្លើយថា៖ « ធំប៉ុនចៀល តើឪពុកយកទេ ? » ឪពុកឆ្លើយថា៖ ប៉ុណ្ណឹង ល្មមយកហើយ កូន ! សត្វត្រកួតភ័យក៏វារឡើងលើដើមជ្រៃ តែទ្រឹតបានតោងកន្ទុយត្រកួតជាប់ ។

៣- ត្រកួតបានអូសទ្រឹតឡើងទៅលើដើមជ្រៃរហូតដល់ចុង ។ ឪពុកស្រែកទៅកូន៖ កាប់ទម្លាក់វាចុះមក កូន ។

កូននោះសួរ៖ តើ ខ្ញុំចុះតាមណាទៅពុក ? មិនអីទេ ! ចាំពុកធ្វើជណ្តើរ អោយឯងចុះមកវិញ ។ ទ្រឹតក៏កាប់ត្រកួតនោះទម្លាក់ចុះមកដី ។ ឪពុក និងបងប្រុសវា ពេលបានត្រកួតហើយ ក៏សែងយកទៅផ្ទះ ដោយទុកអោយវានៅលើចុងជ្រៃនោះតែម្នាក់ឯង ។

៤- ឪពុកវានិយាយ ថា៖ ឯងជាប់លើដើមជ្រៃនោះហើយព្រោះមកពីឯងខ្ជិលធ្វើការពេក ។ ទ្រឹតស្រែកហៅឪពុកបណ្តើរ យំបណើរ ហើយវាខំរកវិធី ដើម្បីចុះពីលើដើមជ្រៃនោះ ។

យប់ក៏ចូលមកដល់ ទ្រីតក៏ដេកលង់លក់នៅលើដើមជ្រៃនោះ
ទៅ ។ ៥- កំពុងតែដេកលក់ស្រាប់តែវាយល់សប្តិឃើញតា
ចាស់ម្នាក់មកប្រាប់វាថា៖ « ចៅ កុំភ័យ ! ចូរ ឯងបន់ស្រន់
ដល់ម្ចាស់ទឹក ម្ចាស់ដី សុំឲ្យមានសត្វ មកស៊ីផ្លែជ្រៃ និងដេក
នៅលើដើមជ្រៃនេះ ។ ពេលវាមកដេកហើយ ចូរ យកខ្សែ
វាយកូនប៉េង មកចងជើងពួកវាជាប់នឹងខ្លួនរបស់ចៅ នោះ
វានឹងនាំចៅចុះមកដីបានហើយ » ។
៦- លុះពេលភ្ញាក់ឡើង ទ្រីតក៏ធ្វើតាមពាក្យបណ្តាំ របស់តា
ចាស់នោះ ស្រាប់តែមានសត្វក្រៀលភ្នំ ឥន្ទ្រី និងសត្វផ្សេងៗ
ទៀតជាច្រើនមកស៊ី និងដេក នៅលើដើមជ្រៃនោះ ។ ឃើញ
ឱកាលល្អហើយ វាក៏យកខ្សែកូនប៉េង មកចងជើងសត្វធំៗ
ទាំងនោះ ជាប់នឹងខ្លួនវា ហើយវាគិតក្នុងចិត្តថា ៖ ខ្ញុំនឹង
រស់នៅកន្លែងណា ដើម្បីឲ្យឆ្ងាយពីឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំ ?
ព្រោះគាត់អត់ស្រឡាញ់ខ្ញុំទេ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែរស់ក្នុងព្រៃភ្នំ។

៧- ពេលសត្វកំពុងហើរ ហ្វូងសត្វទាំងនោះបានសួរទ្រឹតថា៖
« តើលោកម្ចាស់ចង់ទៅរស់នៅកន្លែងណា ដែរ ? »
ទ្រឹតឆ្លើយថា៖ « យើងចង់ទៅរស់នៅក្នុងព្រៃជ្រៅ ឆ្ងាយពី
ភូមិឪពុកម្ដាយ របស់យើង »។ ហ្វូងសត្វបាននាំទ្រឹតទៅដល់
កន្លែងមួយដ៏ស្អាត ! ហើយមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងល្មមអាចរស់
នៅបាន។
៨- ទ្រឹតឃ្លានណាស់ចង់អាំងសាច់សត្វបរិភោគ តែគ្មានភ្លើង
សោះ ។ គាត់យំបណ្ដើរ គិតបណ្ដើរ តែគិតមិនចេញសោះ
រហូតដេកលក់ ។ ពេលនោះទ្រឹតបានយល់សប្តិឃើញ តា
ចាស់ម្នាក់មកប្រាប់ថា អោយវាយកឫស្សីស្ងួតកកិតគ្នានោះវា
នឹងកើតជាភ្លើងហើយ ។ ពេលទ្រឹតភ្ញាក់ឡើងក៏សាកល្បង
ធ្វើតាមតាចាស់បានប្រាប់វា ។ ពេលនោះក៏ឆេះកើតជាភ្លើង
មែន ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកទើប មនុស្សយើងចេះយក
ឫស្សីមកក្រូចអីតធ្វើជាភ្លើងបាន រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។
បង្កាត់ភ្លើងរួចហើយ ទ្រឹតក៏យកសត្វមកអាំង ក្លិននោះ
ឈ្ងុយទៅដល់តាយក្ខត្រី ។ ពេលតាយក្ខត្រី ស្វែងរកក្លិននោះ
ក៏បានជួបនឹងទ្រឹត ហើយវាក៏បន្លាចទ្រឹតដើម្បីយកសាច់ដែល
ទ្រឹត អាំងនោះមកស៊ី ។

៩- តាយក្ខត្រីបានបន្លាចទ្រីតថា ៖ «អញនឹងចាប់កូនមនុស្ស ដែលនៅកណ្តាលកណ្តោងតែម្នាក់ឯងនេះ អៀវយកទៅ » ។ ពេលឮសំលេងតាយក្ខត្រីគំរាមដូច្នោះ វាភ័យណាស់ ព្រោះ តាយក្ខត្រីមានមាឌធំខ្មៅ និងមានពុតមាត់វែងៗផង ។ ទ្រីត ហូបសាច់បណ្តើរ ងាកឆ្វេង ងាកស្តាំបណ្តើរ ដើម្បីរកផ្លូវរត់។ យក្ខត្រីនិយាយពាក្យបន្លាចទ្រីតដដែលៗ ហើយចេះតែដើរ ខិតចូលបន្តិចម្តងៗ ឃើញដូច្នេះវាភ័យពេក ក៏រត់យ៉ាងលឿន ព្រមទាំងយកសត្វនៅរស់ទៅជាមួយផង ។ ទ្រីតរត់ដួល រត់ ដួល ព្រោះខ្លាចយក្ខត្រីតាមទាន់ ។ លុះអស់កំលាំងវាដួល ក្រោកលែងរួច វាក៏លូនចូលទៅដេក នៅក្រោមដើមឈើ លក់ទៅ ។

១០- ពេលនោះតាចាស់ដែលធ្លាប់មកពន្យល់សប្តិទ្រីតកាល ពីលើកមុននោះ ក៏មកប្រាប់វាម្តងទៀតថា៖ « ចៅ ! កុំខ្លាច យក្ខត្រីអី ចូរឯងដុតសត្វ ហើយប្រើសត្វរុយធំ អោយទៅ យកដង្កៀប ចប និងប៉ែល នៅឯផ្ទះឪពុកម្តាយរបស់ចៅឯង ដើម្បីយកមកជីករណ្តៅ ។ ពេលជីករួច ចៅត្រូវបង្កាត់ភ្លើង ក្នុងរណ្តៅនោះ ហើយអាំងសត្វនៅខាងលើ។ ពេលយក្ខត្រី មកស៊ី ឯងកៀបពងវាទៅ

នោះវានឹងប្រគល់របស់ទិព្វឲ្យឯងជាមិនខាន » ។ ទ្រឹតភ្ញាក់ឡើងក៏បានធ្វើតាមបណ្ដាំរបស់តាចាស់នោះ ។
១១- ទ្រឹតបានប្រើរុយធំអោយទៅយកដង្កៀប ចប និងប៉ែល នៅឯផ្ទះឪពុកម្ដាយរបស់ខ្លួន ហើយសន្យាថានឹងឲ្យកោះសត្វទៅរុយធំ។ ពេលបានដង្កៀប ចប និងប៉ែលហើយ ទ្រឹតក៏ជីករណ្ដៅធំមួយ រួចបង្កាត់ភ្លើងក្នុងរណ្ដៅនោះ ហើយយកសាច់មកអាំងសត្វ ។ ទ្រឹតក៏យកដង្កៀប ចប និងប៉ែល ចូលទៅពួនក្នុងរណ្ដៅនោះ ។
១២- ពេលធុំក្លិនសត្វអាំង យក្ខត្រីបានមកម្ដងទៀត ។ ទ្រឹតត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីចាប់កៀបពងរបស់យក្ខត្រី ។ យក្ខត្រីបានបន្លាចវាដូចលើកមុនទៀត តែវាអត់ខ្លាចទេ ។ យក្ខត្រីក៏ដើរតម្រង់មកយកសត្វអាំងនៅក្នុងរណ្ដៅនោះស៊ី ។
១៣- យក្ខត្រីបានសត្វហើយក៏ឡើងទៅអង្គុយស៊ីនៅឯមាត់រណ្ដៅ ។ ពេលអង្គុយស៊ី ពង របស់វាក៏យារធ្លាក់ សំយ៉ុងចូលទៅក្នុងរណ្ដៅ ។ ទ្រឹតឃើញឱកាសល្អហើយ ក៏ស្ទុះទៅកៀបពងយក្ខត្រីនោះតែម្ដង ។ ពេលនោះយក្ខត្រីស្រែក ថ្ងូរយ៉ាងខ្លាំងថា៖

« តើ អ្នកណាកៀបពងរបស់អញ ឯងឈ្មោះ អា សាម៉ាំង មែនទេ ? » ទ្រីតឆ្លើយថា៖ « ខ្ញុំមិនមែនឈ្មោះ សាម៉ាំងទេ » យក្ខត្រីសួរថា៖ «ឯងឈ្មោះ តាវៀតឬ ? » « មិនមែនទេ » « អញ្ចឹង! ឯងឈ្មោះទ្រីតមែនទេ ? » ទ្រីតឆ្លើយ៖ «អឺ ! អញឈ្មោះទ្រីត » ។ យក្ខត្រីអង្វរទ្រីតអោយដោះលែងវា ហើយវាសន្យាថា នឹងអោយប្រអប់ទិព្វ ទៅទ្រីត ។

១៨- យក្ខត្រីបានអោយសត្វរុយធំទៅយកប្រអប់ទិព្វ នៅឯផ្ទះរបស់ខ្លួន ។ សត្វរុយធំក៏ទៅយកប្រអប់មួយយ៉ាងធំ មកអោយយក្ខត្រី ។ ពេលយក្ខត្រីបញ្ចេប្រអប់ទិព្វនោះ ស្រាប់តែចេញមកសុទ្ធតែមនុស្សខ្វាក់ និងមនុស្សខ្វិន ព្រមទាំងសត្វគោ ក្របីស្គមៗ ប្រើការលែងកើត ។ ពេលទ្រីតឃើញដូច្នេះ ក៏និយាយថា៖ « អញមិនចង់បានរបស់ទាំងនេះទេ អញចង់សំលាប់ឯង ព្រោះឯងបានបន្លាចអញ » ។ យក្ខត្រី ក៏អង្វរ ហើយសន្យាថា អោយប្រអប់ទិព្វតូចមួយទៀត រួចយក្ខត្រីក៏ប្រើរុយធំ អោយទៅយកប្រអប់តូចមួយទៀត ។ ពេលវាបើកប្រអប់តូចនោះចេញមកសុទ្ធតែមនុស្សកំលោះ ក្រមុំ និង គោក្របីកំពុងពេញកំលាំងអាចប្រើប្រាស់បាន ។ ទ្រីតសប្បាយចិត្តណាស់ ក៏ទទួលយល់ព្រមយកប្រអប់នោះ ។

១៥- ទ្រឹតក៏ដោះលែងយក្ខត្រី ហើយប្រាប់ថាកុំអោយធ្វើបាប អ្នកផ្សេងទៀត យក្ខត្រីបានសន្យាជាមួយទ្រឹតថាវាលែងធ្វើ បាបអ្នកដទៃទៀតហើយ ។ ក្រោយមកទ្រឹតបានកាប់ដើម ឈើបួនដើម កាប់បានហើយវាដោតចូលក្នុងដី ក៏កើតទៅជា ភូមិធំ ហើយវាហៅមនុស្ស សត្វ និងរបស់របរផ្សេងៗ នៅ ក្នុងប្រអប់ទិព្វនោះចេញមក ។

១៦- ពេលទ្រឹតបញ្ចារួច មានមនុស្សប្រុស ស្រី និងសត្វគោ ក្របី ដំរី សេះ ជ្រូក មាន់ ទា ព្រមទាំងរបស់របរចេញមកជា ច្រើន ។ ទ្រឹតបានធ្វើបុណ្យសែនភូមិ យ៉ាងគគ្រឹក គគ្រេង អ្នក ខ្លះវាយស្គរ អ្នកខ្លះទៀត វាយគងលាន់ ឮ ពិរោះរណ្តំ ។ លុះពិធីបុណ្យចប់សព្វគ្រប់ហើយទ្រឹតបានលែងជ្រូកមួយ ឲ្យទៅរកភូមិឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួនហើយបានដាក់អង្កាមនៅលើ ខ្នងជ្រូក អោយជ្រុះតាមផ្លូវដើម្បីអោយឪពុកម្តាយស្រួល ចំណាំ ដើរតាមអង្កាមមករកភូមិរបស់គាត់ ។

១៧- ជ្រូកបានទៅដល់ភូមិឪពុកម្តាយរបស់ទ្រឹតហើយបាន ជួបពុករបស់វាកំពុងជុះអាចម៍ ។ ជ្រូកបានឈ្ងុសគាត់ដួលទៅ លើអាចម៍ ។

ពេលនោះឪពុកទ្រឹតនិយាយថា៖ « យី ! តើជ្រូករបស់អ្នកណាមកឈ្លូសអញ្ចកំពុងជុះអាចម៍ដូច្នេះ ? » ។ ឪពុកទ្រឹតក្រោកឡើង ហើយក៏ទៅប្រាប់ប្រពន្ធថា៖ « យាយប៉ិ ! មិនដឹងជាជ្រូកអ្នកណាទេ វាមកឈ្លូសអញ្ចកំពុងតែជុះអាចម៍ ជ្រូកនោះស្អាត ធំ ហើយធាត់ទៀត » ។ តាបានបបួលយាយ និងកូនប្រុសគាត់ដែលជាបងរបស់ទ្រឹតទៅជាមួយដែរ ។ ពួកគេដើរតាមជ្រូកនោះហើយពួកគេសង្ឃឹមថា នឹងបានជួបភូមិពួកអ្នកស្រុកដើម្បីសុំស្បៀងអាហារគេសំរាប់ហូប ព្រោះគាត់ក្រខ្លាំងណាស់។

១៨- ពួកគេដើរតាមគ្រាប់អង្កាម ដែលជ្រុះពីលើខ្នងជ្រូកនោះរហូតទៅដល់កន្លែងគេមុជទឹក ក៏ឃើញមានមនុស្សជាច្រើនកំពុងមុជទឹក។ ឪពុកទ្រឹតបានសួរទៅអ្នកនោះថា៖ «ភូមិរបស់ពួកឯងនៅឯណា ហើយភូមិនោះបើយើងចូលទៅ តើគេតមឬទេ ? » អ្នកបំរើរបស់ទ្រឹតឆ្លើយថា៖ « ពួកខ្ញុំអត់ដឹងទេ ចាំសួរម្ចាស់របស់ពួកខ្ញុំសិន » « តើ ម្ចាស់ឯងជាអ្នកណា ? » « ទ្រឹត លេងកូនប៉ោង » ៗ ដូច្នេះ ឪពុកម្តាយរបស់ទ្រឹតគិតថាទ្រឹតលេងកូនប៉ោងនោះ ប្រហែលជាកូនរបស់គាត់ហើយ ។

១៩- ពួកអ្នកបំរើបានមកប្រាប់ទ្រឹត ហើយបានរៀបរាប់ប្រាប់ចាប់ពីការស្លៀកពាក់ និងពីការអ្វីដែលអ្នកទាំងបីនោះ បានសួរពួកគេ ។ ទ្រឹតបានអោយអ្នកបំរើទៅហៅពួកគាត់ អោយចូលមកក្នុងភូមិរបស់ខ្លួន ។

២០- ពេលពួកគាត់ទាំងបីចូលមកដល់ភូមិ ទើបទ្រឹតស្គាល់យាយតានោះ ថាជាឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន និងបងប្រុសវាដែរ។ ទ្រឹតបានអោយអ្នកបំរើរៀបចំបាយទឹក ទទួលឪពុកម្តាយ និងបងប្រុស ។ ពេលហូបបាយរួចវាបាននាំពួកគេទៅផឹកស្រានៅរោងប្រជុំភូមិ ។

២១- ទ្រឹតបានអោយឪពុក និងបងប្រុសរបស់ខ្លួនផឹកស្រារហូតដល់ស្រវឹងមិនដឹងខ្លួន។ ពេលនោះទ្រឹតក៏យក បំពង់បឺតស្រា ទៅវាយឪពុក និងបងប្រុស ព្រោះវាខឹង នឹងពួកអ្នកទាំងនោះបានធ្វើបាបវាកន្លងមក ទ្រឹតបានយកដំរីឆ្កួតមួយមកអោយឪពុក និងបងប្រុសវាជិះ ។ ដំរីនោះបានបោលចូលទៅក្នុងព្រៃធ្វើអោយពួកគេ ធ្លាក់ស្លាប់ទាំងអស់គ្នាទៅ ។ ទ្រឹតបានរស់នៅជាមួយម្តាយ យ៉ាងសុខសាន្តគ្មានអ្នកណាមកធ្វើបាបវាទៀតឡើយ ៕

"ចប់"

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី **"ការកាប់ចំការ"**

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី២ ចំនួន ១០០ ក្បាល

ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០០៦

បើចង់បានពតិមានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងមកតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ

អង្គការសហការ (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel : 023 215 200 / 023 213 310

ឬ

P.O BOX : 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel : 075 974 029

A folk tale written in Tampuan language of Ratanakiri province, Kingdom of Cambodia.Second printing,100 copies, March 2006. For more information or copies contact the address above.

ការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ អាចធ្វើទៅបានដោយមានការជួយថវិកាពី

រដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ។

The printing of this book was made possible by a grant from Japanese government.

From
the People of Japan

IC អង្គការ
សហការ

ទ១៣អស

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា
International Cooperation Cambodia
P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia
Tel: 092-469-934 / 075-974-029
info@icc.org.kh
http://www.icc.org.kh

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.
The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.